

Εκδήλωση Σχολικής Εφορείας Κυθρέας και Δήμου Κυθρέας, 16.12.2015

Αντιφώνηση της Χριστιάννας Κελεπέσιη

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα να εκφωνήσω απόψε την ομιλία αυτή εκ μέρους των αρίστων μαθητών της Κυθρέας και της ευρύτερης περιοχής της. Θα ήθελα να εκφράσω εκ μέρους όλων των βραβευθέντων μαθητών τις ευχαριστίες μας προς τον Δήμο Κυθρέας, που φέτος κλείνει 100 χρόνια ζωής και πλούσιας δράσης, αλλά και τη Σχολική Εφορεία Κυθρέας για τη διοργάνωση της εκδήλωσης αυτής, που σκοπό έχει να κρατήσει στην καρδιά μας ζωντανή τη μνήμη της Κυθρέας μας και των χωριών της ευρύτερης περιοχής της: το Νέο Χωρίο Κυθρέας, το Τραχώνι, το Έξω Μετόχι, τη Βώνη και το Παλαιόκυδρο. Η εκδήλωση αυτή μας συγκινεί και αναζωογονεί μέσα μας την επιθυμία για επιστροφή.

Ευχαριστούμε θερμά τη Σχολική Εφορεία Κυθρέας που δεν άφησε τα σχολεία της Κυθρέας μας βουβά και διοργανώνει εκδηλώσεις σαν την αποψινή. Και εμείς μεταφερόμαστε απόψε νοερά στο Γυμνάσιο της Κυθρέας, από όπου θα αποφοιτούσαμε, για να αρχίσουμε από εκεί την ενήλικη ζωή μας. Νοερά από το Περιφερειακό Γυμνάσιο Κυθρέας, σαν τα πουλιά θα ανοίξουμε τα φτερά μας και θα πλοηγηθούμε σε νέους ορίζοντες έχοντας πάντα ως πυξίδα για προσανατολισμό μας τον ήλιο πάνω από την κατεχόμενη γη μας.

Ευχαριστούμε επίσης θερμά όλους τους χορηγούς βραβείων. Γνωρίζουμε ότι κάθε βραβείο αντιπροσωπεύει μια ιστορία ζωής των ανθρώπων της Κυθρέας μας και υποσχόμαστε ότι εμείς η νέα γενιά θα φανούμε αντάξιοι συνεχιστές των αρχών και των ιδανικών τους.

Επιπλέον, ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας τους γονείς μας, τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας, τους συγγενείς μας που αντιστάθηκαν στο σκληρό κτύπημα της μοίρας το 1974 και παρόλο που απάνθρωπα εκδιώχθηκαν από τον τόπο τους δεν άφησαν πίσω τους μια πόλη νεκρή, αφημένη στη λήθη, αλλά κράτησαν ζωντανό τον παλμό της. Δεν άφησαν τον χρόνο να παρασύρει στο βυθό της λήθης τις αναμνήσεις από την κωμόπολή μας, αλλά αντίθετα ανασυγκροτήθηκαν και μπόλιασαν εμάς τους νέους με μνήμες της Κυθρέας μας. Καλλιέργησαν σε εμάς την αγάπη για την κατεχόμενη γη μας και τον πόθο για επιστροφή σε αυτή. Η Κυθρέα ζει στις καρδιές μας, όπως την έζησαν οι γονείς μας και οι παππούδες μας, και προσδοκούμε και εμείς μαζί τους την ώρα της δικαίωσης και της επιστροφής. Η Κυθρέα ζει μέσα στις καρδιές μας σαν να μην σταμάτησε ποτέ ο χρόνος στο 1974, σαν να μην την άγγιξαν τα 41 χρόνια κατοχής που πέρασαν. Το δικαίωμα μας για επιστροφή στις πατρογονικές μας εστίες δεν αναιρείται με την τουρκική εισβολή και δεν εξαλείφεται με το πέρασμα του χρόνου. Το κληροδότησαν σε εμάς οι γονείς μας, θα το υπερασπιστούμε και εμείς και θα το διεκδικήσουμε.

Και η γη που άφησαν πίσω τους οι Κυθραιώτες δεν ξεχνά. Η Κυθρέα μας δεν ξεχνά τα γνώριμα βήματα των ανθρώπων της. Δεν ξεχνά τα χέρια που τη σκάλι-

σαν, την πότισαν με το νερό του Κεφαλόβρυσου και ανδούσαν οι ελιές, οι πορτοκαλιές, οι μανταρινιές, οι ροδιές, οι αχλαδιές και πρασίνιζαν οι κήποι των λαχανικών και ευωδίαζαν τα γιασεμιά, τα φούλια και οι τριανταφυλλιές. Η γη μας δεν ξενά τους ανθρώπους της που έσμιξαν τον κόπο και το μόχθο τους μαζί της. Δεν ξενά τους ανθρώπους της που έδεσαν τη ζωή τους μαζί της, με τα γέλια, τις χαρές και τις λύπες τους. Ξένοι περπατούν τώρα στα δρομάκια της, ξένοι κάθονται στις αυλές των σπιτιών μας, όμως η Κυθρέα μας αντιφωνεί τα δικά μας βήματα και τις δικές μας φωνές. Όσο για τις εκκλησιές μας που άλλες τις ερήμωσαν και άλλες τις γκρέμισαν η γη της Κυθρέας μας κρατά μέσα της γερά τα θεμέλια τους και περιμένει τα γνώριμα χέρια των ανθρώπων της να τις ξανακτίσουν και να ξανακτυπήσουν χαρμόσυνα τις καμπάνες τους.

Τα λόγια του Μακρυγιάννη διά μέσου του Σεφέρη διασχίζουν τους αιώνες και αντηχούν: «Η γης δεν έχει κρικέλια για να την πάρουν στον ώμο και να φύγουν».

Η Κυθρέα μας είναι και θα είναι πάντα εκεί. Θα είναι πάντα μέσα στις καρδιές μας και θα διαφεντεύει.

Η αποψινή βράβευση εναποθέτει σε εμάς την ευθύνη να διαφυλάξουμε άσβεστη την φλόγα της επιθυμίας για επιστροφή και να αγωνιστούμε για την πολυπόθητη λευτεριά. Και εμείς, οι νέοι της Κυθρέας μας, μες τη δοκιμασία της προσφυγιάς, διαβεβαιώνουμε ότι θα φανούμε αντάξιοι των ανθρώπων της, της ιστορίας της και του μακραίωνου πολιτισμού της. Της πόλης των Χύτρων που κατά τον μεσαίωνα οι κάτοικοι της ήταν οι πρώτοι που ασπάστηκαν τον Χριστιανισμό και με τον Επίσκοπό τους, τον Άγιο Δημητριανό, αντιστάθηκαν στις επιδρομές των Σαρακηνών. Οι κάτοικοι τότε αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τον τόπο τους και να οδηγηθούν στην αιχμαλωσία. Τότε όμως ο Επίσκοπος Άγιος Δημητριανός που είχε ακολουθήσει το ποίμνιό του στην αιχμαλωσία με δάρρος προέβαλε στον αμιρά των Αράβων το δίκαιο αίτημα για απελευθέρωση και κατόρθωσε έτσι να επιστρέψει ο λαός της Κυθρέας μας πίσω στην πατρογονική του εστία. Αποτελεί λοιπόν, για μας σήμερα ο Άγιος Δημητριανός σύμβολο αγωνιστικότητας ενώ παράλληλα ενσαρκώνει την αγάπη των Κυθρεωτών για τον τόπο τους. Και στα μετέπειτα χρόνια μέχρι και σήμερα η ιστορία της Κυθρέας μας λαμπρύνεται με τη συμμετοχή των Κυθρεωτών στους Εθνικούς Αγώνες της Κύπρου μας, με την Κυθρέα μας να αναδεικνύει λεβέντες ήρωες. Ένας πολιτισμός που πλάθεται μες το πέρασμα του χρόνου με τη συνεισφορά των διακεκριμένων επιστημόνων και λόγιων και φιλοπρόοδων κατοίκων της. Μία ιστορία και ένας πολιτισμός που μαρτυρούν και υπενθυμίζουν το δίκαιο αίτημά μας για επιστροφή και δικαίωση.

Για όλα αυτά, λοιπόν, εμείς σήμερα διαβεβαιώνουμε ότι θα συνεχίσουμε να τιμούμε με το ήθος, τη διαγωγή μας και την πρόδοό μας τη γενέθλια γη μας. Την Κυθρέα μας που θα αποτελεί πάντοτε τον φάρο και την πυξίδα που θα καθορίζει τη ζωή μας. Δίδουμε απόψε την υπόσχεση πως σαν άγρυπνοι φρουροί θα διαφυλάξουμε ακέραια τη μνήμη της κατεχόμενης μας Κυθρέας και θα αγωνιστούμε για την επιστροφή στη γη μας, στις ρίζες μας!